

door eeuwe Weening

Tijdens het vissen beleef je van alles en blijven sommige momenten je voor altijd bij... En hoewel ik heel veel aan wedstrijdvisserij doe en ook regelmatig op snoek vis; af en toe de vliegenlat pak en ook nog eens een dagje ga zeevissen of forellen zijn de mooiste momenten die mij zijn bijgebleven toch wel vanuit de karper visserij gekomen.

Waarom?

Ik denk dat de verklaring hiervoor vrij simpel is, tijdens het wedstrijdvisserij kan ik mij volledig afsluiten van alles wat er om mij heen gebeurt, alle aandacht gaat uit naar de dobber of de feerdertop. Elke aanbeet moet immers verzilverd worden... Ook als ik in mijn vrije tijd op witvis ga vissen is dit niet anders, het zit er nou eenmaal zo in en ik baal van elke aanbeet die ik mis...

Met het snoeken is dat eigenlijk niet heel anders, elk moment kan er een aanbeet komen en elke keer is dat weer volledig onverwacht: Volop concentratie en spanning dus!

Ook met vliegvissen heb je de nodige concentratie nodig bij het werpen etc. en een dagje forelvisserij is natuurlijk leuk maar ook weer heel kunstmatig...

Karper vissen is daarin heel anders!

Met het vissen op karper heb je natuurlijk al veel meer voorspel, je gaat niet zomaar ergens aan een kanaal zitten maar je zoekt doelbewust een stek uit waar je de karper verwacht. Je vaart heel bewust je hengels uit juist naar die plekje waar je karper verwacht enz. Maar juist daarna begint alles anders te worden... Wanneer je de hengels eenmaal hebt uitgevaren neem je rustig plaats in je stoel of op je stretcher.. Of zoals ik in de winter prefereer in de auto.... De hengels liggen op de steunen; de piepers staan aan en het zelfhaaksysteem doet zijn werk, tenminste daar ga je vanuit... En nu komt er juist plaats voor die bijzondere momenten....

Ineens zie je wel die ijsvogel vliegen; ineens valt die roofvogel wel op die een eindje verder op

een paaltje zit enz. Tijdens het karper vissen kun je optimaal genieten van de natuur om je heen, je word niet geplaagd door een veelheid van aanbeten zoals soms bij het witvissen het geval is... Nee, tijdens het vissen op karper geniet je van alles wat er om je heen gebeurt...

En dan zijn er juist die bijzondere momenten die je bijblijven....

Die ene keer dat je maat een vis verspeelde en jij even later dezelfde vis ving met het onderlijntje van je maat nog in zijn bek; Die keer dat je ging pennen en dat enorme bellen plakkaat op je voerstek had, je gooide in en de dobber verdween bijna direct... Je sloeg aan en een enorme run was het gevolg... Er was geen houden aan! Met je penhengeltje had je tegen deze grote vis niets in te brengen en je loste de vis dan ook verderop in een Lelieveld.... Of die keer dat een eend gezellig je tent binnen kwam wandelen en naast je stoel op je tas ging zitten, wat krijgen we nu dacht ik nog..... Het gekke beest kwam gewoon de oval binnen wandelen, sprong naast mijn stoel bovenop mijn karper tas en ging mij vervolgens aan zitten kijken alsof hij zeggen wilde: Nou? Krijg ik nog wat van je of niet?..

Maar ook die keer dat je maat een hamburger aan een gans gaf, waarbij de hamburger tot je grote verbazing binnen 4 seconden geheel verdwenen was.... Of die keer dat je maat de bosjes inging om een [poep tak](#) te zoeken... (wie daar uitleg over wil moet maar eens in mijn verhalen gaan spitten...)

Of die keer dat de zwaan tegen de brug aan vloog in plaats van eroverheen... Of die specht die het kurk uit de hand gebouwde hengels van mijn maat hamerde....

Die zelfde maat die eens zei tijdens het pennen: Ik smijt hem gewoon een eind weg en alzo geschiedde... De dobber belandde midden in de vijver en vrijwel meteen sloeg hij aan om vervolgens een karper te drillen... Volverbazing staarde ik hem aan en vroeg hoe hij dat nou weer klaarspeelde waarop hij nuchter als altijd zei: Die zag ik zwemmen..... (het water was bruiner als sterke koffie daar maar goed het gebeurde wel!)

Diezelfde maat zag later eens zijn dure hand gebouwde dobber opgepeuzeld worden door een eend.... Die keer dat we een hengeltje met de boot hadden uitgevaren in een stadspark en voordat de boot weer bij de kant was waren de eenden en meerkoeten al op onze stek....

Duiken als een malle natuurlijk en de eenden hadden duidelijk van de meerkoeten geleerd hoe je lekkers van beneden kunt halen.... Het duurde dan ook niet lang voordat een eend onze volledige montage in de vernieling had geholpen.... Maar niet getreurd, we hadden nog een hengel uitliggen.... Helaas werd ook deze al spoedig door een meerkoet gevonden, hoe weten die beesten het toch?

Ondanks dat de meerkoet ons aas al boven water had gehad besloten we om d boel maar te laten liggen, we waren er toch al een beetje zat van.... Een half uurtje later gaat juist deze hengel af..... Ik had mijn maat toegezegd dat de eerste run voor hem was, (we visten alleen met mijn hengels) even later hebben we een mooie spiegel van 17 pond op de kant....

Een week later zit ik alleen op exact dezelfde stek... En laat de geschiedenis zich nou precies herhalen.... Alleen was de spiegel dit keer twee pond zwaarder....

